

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Intrării Maicii Domnului în Biserică

O, ce frumos, ce frumos este în nevăzutele facerii lui Dumnezeu, ce frumos în sărbătorile mari, fiilor, ce frumos!

E sărbătoare între sfinți și între îngeri. Între sfinți și îngeri se contopește bucuria de o parte și de alta, dintr-o parte în alta în ziua aceasta mare de praznic sfânt.

E mama Mea Fecioara purtată în slava nevăzutele lui Dumnezeu și scriem în cartea Mea cea de azi această frumusețe de praznic sfânt. La fel să fie de frumos și în cetatea cuvântului Meu pe vatra neamului român, la fel de dulce la voi și între voi, fiilor din cetate, și apoi între voi, și cei ce vin la praznic în această zi mare.

O, ce mare, ce întreagă trebuie să aveți credința, și apoi cunoștința de Dumnezeu, fiilor! V-am șoptit în vreme de învățătură între voi și v-am spus despre taina cunoașterii lui Dumnezeu. Aceasta încape în om odată cu buna cunoaștere de sine în tot amănuntul ei, și vine numai apoi cunoașterea lui Dumnezeu, iar altfel nu vine aceasta, și dacă nu vine, Eu, Domnul, rămân plin de dor, de suspin, și de străin de casa Mea, căci casa Mea e omul, e inima lui și cugetul lui și sufletul lui și dragostea din el, dragostea Mea, o, fiilor. O, ce frumusețe ar mai fi asemenea cu așa odihnă și slavă a Mea, cu care să stau în om, în casa cea făcută de Dumnezeu pentru Dumnezeu la facerea lumii! Dar cum acestea toate în om până ce el nu se cunoaște pe sine îndeajuns pentru această măreție apoi în el? O, toate acestea fac parte din nevăzutele lui Dumnezeu, dar pot fi trăite din plin și câștigate din plin prin dragoste și printr-o credință mare, o, fiilor.

Și acum, iată dezlegarea pentru acestea, căci așa cum un om care se naște fără de vedere nu vede pe cele văzute ale facerii lui Dumnezeu, tot așa este și cu omul care nu vede pe cele nevăzute ale facerii, și este el nevăzător pentru acestea, chiar dacă vede cu ochiul trupului pe cele ce se văd ale facerii lui Dumnezeu, pe cele lăsate să se vadă la facerea lumii, fiilor. Cel cu ochii orbi aude și atinge pe cele văzute de cei ce văd cu ochii lor, dar cel ce vede cu ochii lui, acela nu le atinge, nu le aude pe cele nevăzute ale facerii, și iată de ce trebuie credință, o, fiilor, că Eu stau mereu cu voi și mereu vă grăiesc, dar stau acoperit de cele ce se văd, că ele Mă acoperă fiindcă așa trebuie să fie, măi fiilor, ca să aibă credința plată și vedere de sus, chiar dacă puțin ajutor primește ea de sus, și atunci ea poate mult și tot mai mult, căci numai credința le poate pe toate cele de la Dumnezeu în om și pentru om.

Vă învăț taine înalte în zi de praznic sfânt, căci între om și Dumnezeu sunt multe de învățat din cer, iar firea omului îi este lui dușman care-l rupe de la sânul învățaturii, și ține la ea omul împotriva sa însuși, o, și de aceea îi trebuie lui mereu păstor, trebuie să-și dea firea pe mâna unui păstor, dacă vede că nu-i place să i se umble la fire, că nu-i place mustrea, care îl ajută să se cunoască pe sine pentru facerea cea nouă apoi, de vreme ce el nu știe cum se zidește în el nașterea cea de sus, lepădarea de sine fiind temelia pe care omul este zidit din nou de Dumnezeu prin făcător dăruit de Domnul pentru facerea cea de sus a omului, pentru nașterea cea nouă așa, și fiecare naștere trece prin dureri, iar altfel nu se poate, altfel nu se face nașterea, o, fiilor.

O, popor al cuvântului Meu de azi, o, câte te-a învățat pe tine Dumnezeu, și câte, oare, s-au prins de tine? Te învăț cunoașterea de sine când te întreb așa. Întreabă-te și tu dacă te cunoști pe tine însuși și fă-ți socoteala vieții și a purtării tale, și vino la izvor în cetate, vino și învață, nu sta întru ale tale, ale firii tale, că nu mai înveți dacă n-ai păstor pe mâna căruia să te dai pentru facerea ta, pentru vindecarea firii, căci firea îți este dușman, și Îmi este Mie

în tine dușman, ca să nu poți fi al Meu cu viața ta, cu statura ta, cu locul cel din tine pentru Dumnezeu, cu Care trebuie să fii asemenea, dacă dai să crezi că-L iubești pe El.

Fiilor, fiilor care stați sub învățătura Mea cea de sus, o, de câte ori ați luat voi în mână vreă carte și să luați din ea oglinda vieții și a purtării ființei din care Eu M-am născut prunc mic? Iată sărbătoare în cer, și în cetatea Mea de cuvânt pe pământ pentru mama Mea, și vremea ei din pruncie! După trei ani de la nașterea ei a fost dată de părinți la păstorire ca să învețe să-L cunoască pe Dumnezeu, pentru Care ea a venit pe lume, și apoi toată vremea vieții și-a închinat-o lucrărilor lui Dumnezeu, și n-a fost ea ca oamenii care își aleg singuri ce să facă cu viața lor, când ei nu știu bine cine sunt și ce este cu ei, căci cum să știe până nu au un păstor care să-i vadă mereu și să le numere pașii, și să le pipăie gândurile care ar da să-i poarte prin cine știe ce cărări neștiute și primejdioase, și să lucreze păstorul la firea lor, ca să nu le crească greșită și urâtă și seacă de Dumnezeu, Care este viața omului, și nu este alta, cum dă omul să-și fie sieși făcător.

O, mama Mea, ce mare învățătură le dau în ziua ta de slavă, și ce dor am să se prindă de ei, de toți cei care Mă iau de pe calea Mea spre ei, mama Mea, iubita Mea, că mult M-ai iubit și te-am iubit, căci tu te-ai născut din Mine, de sus, iar Eu M-am născut din tine, de jos, ca să fiu cu oamenii, ca să vin după ei și să-i învăț calea și adevărul și viața, o, mama Mea, căci prin Mine omul se întoarce acasă, mamă, și cum poate el ști altfel drumul spre acasă, o, mama Mea?

— *O, Fiul meu drag și scump, erai lângă Tatăl, de-a dreapta Lui stăteai, și de pe tronul slavei Domnului coborai și mă învățai cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, și m-ai născut pentru viața mea cu Dumnezeu pe pământ, ca apoi să Te naști Tu din mine copil mic, și să crești cu Dumnezeu și cu mine de mână și să-Ți ocrotesc pașii neputincioși de copilăș, căci și Tu ai fost copilăș neputincios ca fiecare copilăș mic, și ai stat de mână cu mama până ce pașii și trupul Ți s-au întărit și ai mers pe picioarele Tale, și ai mers de jos și până sus, așa cum ai mers de sus și până jos ca să vii să ne naști pe noi din Dumnezeu, Fiule scump și ascultător și învățător peste noi prin ascultarea Ta de Tatăl nostru mereu, mereu, ca și acum când vii din cer prin ascultare de El și ne dai cuvântul Tău aici, pe pământ, de unde se împarte el și la cei din cer.*

O, mă aplec și Ți mulțumesc pentru firea mea, plămădită de Tine pic cu pic de sus cu fiecare zi, cu fiecare clipă, până ce Ți-am plăcut atât de mult de ai putut să Te sălășluiești în mine cu nașterea Ta, cu venirea Ta pe pământ la noi atunci, căci eu am crescut până ce Te-am născut, și am scăzut mereu pentru ca să cresc, fiindcă nu poți să crești dacă nu ești copil mereu, o, și câți știu pe pământ aceasta, Fiule scump al meu? Că iată, Domnul meu și Fiul meu, că până și printre cei de pe calea cuvântului Tău sunt între ei dintre cei ce se simt mari și cu drepturi prin firea lor nemulțumită, neiubitoare prin supunere, prin umilință, și care tot crește în ei și le este stăpân și stau sub ea, bieții de ei, și nu înțeleg ei calea lor cu Tine, lepădarea de sine pentru cei ce voiesc să vină și să meargă pe urmele Tale. Iar noi ne dăm lor pildă, și dă-le lor putere să vadă și să învețe de la cei ce se leapădă de ei înșiși pentru Dumnezeu cu ei pe pământ, că dacă Tu nu le dai, și dacă ei nu iau din mâna Ta, din gura Ta, din Duhul Tău, o, cum să aibă ei cu bogăție aceste daruri mari?

O, ce mult ai de luptat pentru credința în ei, Fiule Iisus! Numai cei ce au credință cu folos pentru ea în ei, numai aceia pot și spun: Pot totul în Hristos.

Voi, cei ce ascultați și luați de la izvor cuvântul lui Iisus Hristos, Fiul meu Cel mic, Dumnezeul meu Cel atât de mare, o, fiilor, voi numai prin El puteți totul, dacă vreți să puteți și voi, dar când dați să puteți voi în voi, vă vedeți apoi neputința, și din ea puteți să învățați că numai în Hristos poate cel ce poate. Dar ați învățat voi cum aceasta, și cum să lucrați așa?

O, învățați, fiilor, ca să fiți între cei învățați, căci dacă nu învățați, sunteți dintre cei trufași, sunteți ca și cei din vremea aceea, că mulți din vremea aceea a Fiului meu pe pământ, se credeau și voiau să se creadă cât El, cât Fiul meu, chiar dacă vedeau bine că El face și poate ceea ce oamenii nu fac și nu pot face. Aceștia sunt și azi, în cei de azi sunt, și chiar dacă simt ei iubire pentru Dumnezeu în ei, o, n-au aceștia puterea umilinței, ca prin această putere să-și înțeleagă puterea trufiei, lucrătoare ea odată cu dragostea lor de Dumnezeu, și pe care și-o dovedesc prin simțăminte și prin cuvinte, prin cântec, din ambiție că ei știu. O, dar nu știu ei ce înseamnă să fii fiu de rege și să semeni cu tatăl tău, când ei, săracii de ei, numesc tată al lor pe Dumnezeu, Care stă pe tron de slavă, nu ca împărații pământului, care cad de pe tronul care nu este al lor, de vreme ce nu știu ei să calce peste șerpi și peste scorpii, așa cum știu și pot cei ce sunt ai lui Hristos, și oblăduiți de El pe pământ.

O, tu, cel ce te clatini și nu mai poți cu Domnul pe calea ta, iată ce-ți spun: Când nu vrei să calci peste șerpi și peste scorpii ca să nu te muște, o, iată, calcă ele peste tine și te vatămă fără de veste și fără de milă, și te înveți cu veninul și-i zici veninului miere, căci frica te-a părăsit, ca și înțelepciunea, care trebuia să fie peste tine de la Dumnezeu și să te păzească de rău, de cădere, fiule neveghețor peste viața ta, când altul ar trebui să te vegheze, căci omul își face parte sieși mereu, iar firea îi este dușman și îl învață necurătenia inimii, căci când vorbirea doi câte doi nu cade de pe calea cu Domnul între frați, ei nu-și mai păstrează inima curată, și se trezesc mereu vorbind cu păcat, că nu pentru altceva fac ei aceasta, decât pentru păcat, pentru duhul judecății de frate, căci cele bune ale frăției sunt în Hristos și în biserică și în lumină și în binecuvântare, iar cele atrase în lături sunt nemulțumiri, cărtiri, boicoteală, și trufia omului prin acestea.

O, Fiule Iisus, e greu, și din greu lucrăm să străbatem omul. Nu-i place omului să-i fie întrebată viața. El tace, ca și cel care a intrat la masă tăcut pentru lipsa veșmântului și n-a dat să vorbească nimic despre el și pentru el înaintea Stăpânului mesei.

O, nu-i place omului să-i fie viața întrebată, da, dar el nu știe că viața îl va întreba pe el de ea, negreșit îl va întreba să spună ce a făcut cu ea și pentru ea, căci omul, iată, numai împotriva vieții s-a ales să lucreze, de vreme ce și-o ia în propriile sale mâini și și-o face el cum vrea, ca și Adam, omul de la facerea lumii, care așa a făcut atunci înaintea lui Dumnezeu, a Celui Care este viața pe care omul ar fi s-o aibă, s-o poarte, s-o ducă acasă, de unde ea purcede, și tânjind ea în om după obârșia ei, după Dumnezeu, Care a pus în om viață.

Dorul meu în ziua mea de slavă este să le fie de folos tot ce le-am dat pentru cunoașterea de sine cât mai adânc, și apoi să Te poată cunoaște, Fiul meu Iisus, dorul și odorul meu, că plină sunt de Tine, și cu dor sunt.

Eu țin sub oblăduirea mea meleagul Tău drag, patria română, așternutul Tău de azi, și așteptăm cu dor slava ei, și asta ne este așteptarea, Fiule scump, Iisus.

— O, mama Mea iubită, ești plină de Mine, de Fiul tău ești plină. Ca și atunci pe pământ, rămâi veșnic Fecioară, că Eu sunt în tine și ies prin glasul poveștelor tale și Mă dai lor, celor ce știu să Mă învețe și să Mă cunoască, dar rămân și în tine întreg, și ești fecioara cea însărcinată cu Fiul lui Dumnezeu ca și pe pământ, că M-ai așezat pe pământ fără să-ți fie vătămată fecioria, și asta e taina ta, taina mamei Mele Fecioare, cea care a crescut și a rămas copil, ca să poată avea în ea împărăția lui Dumnezeu, împărăția celor mici, și pe Cel ce șade pe tron cârmuind destinul lumii, de la facerea lumii, și până la sfârșitul timpului. Amin.

Fiilor, fiilor, voi nu știți câte am să vă aduc pentru cunoașterea de sine. Ca și mama Mea am multe să vă aduc pentru lucrul omului cel nou. E mare și mult Dumnezeu, e mult cuvântul lui Dumnezeu, și e cât Mine de mult, căci Eu sunt fără de început și fără de sfârșit, și vreau să vă pregătesc pe voi ca slavă a Mea, și de aceea e mult cuvântul Meu, numai voi să aveți voință să-Mi dați dreptul și locul în voi pentru slava Mea în voi.

O, și mai trec trei, patru zile și iarăși Mă așez cu voi în carte și în sfat, ca să vă dau daruri și ca să fiți plini de daruri, fiilor.

Iar acum, pace vouă, bucurie vouă în zi de praznic sfânt! Iar Eu Mă voi desfăta alături de bucuria dintre voi, privind la voi ca un Tată Care-Și iubește copiii. Și, pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

21-11/04-12- 2018